

Luis Bonino, Dani Leal, José A. Lozoya és Péter Szil © 2002. július
Az utóbbi években, hónapokban a következő, ismeretlen szerzőjű szöveg járta be keresztül-kasul az internetet. Az írás komoly tetszést aratott azok körében, akik a férfiként és nőként való létezés új útjait keresik.

MINDEN NŐRE JUT EGY FÉRFI...

Minden nőre, akinek elege van abból, hogy erős létére gyengének tetesse magát,
jut egy férfi, akinek elege van abból, hogy erősnek kell mutatkoznia.

Minden nőre, akinek elege van abból, hogy előadja a buta libát,
jut egy férfi, aki belefáradt abba, hogy úgy csináljon, mint aki mindig mindent tud.

Minden nőre, akinek elege van abból, hogy „túlérzékeny hisztériának” minősítik,
jut egy férfi, akinek megtiltották, hogy sebezhető legyen, vagy sírjon.

Minden önérvényesítő nőre, akire azt mondják, nem elég nőies,
jut egy férfi, aki csak versengéssel bizonyíthatja a férfiasságát.

Minden nőre, aki belefáradt abba, hogy szexuális tárgynak tekintik,
jut egy férfi, akit zavar, hogy mindig szexre késznek kell mutatkoznia.

Minden nőre, aki torkig van vele, hogy minden idejét a gyerekei kötik le,
jut egy férfi, akit megfosztottak az apaság örömeitől.

Minden nőre, aki nem jut megfelelő álláshoz és a férfiakéval megegyező fizetéshez,
jut egy férfi, akinek felelősséget kell vállalnia egy másik ember anyagi biztonságáért.

Minden nőre, aki nem tudja megbütykölni az autót,
jut egy férfi, aki előtt rejtve maradtak a főzés művészetének titkai.

Minden nőre, aki közelebb jut a felszabadulásához,
jut egy férfi, aki újra felfedezi a szabadság felé vezető utat.

A fenti szöveget nemcsak néhány feminista nő olvasta örömmel, hanem sok férfi is, akiket foglalkoztatnak a társadalmi nemi szerepek. Az írásnak létezik egy másik változata is, amely felcseréli az összehasonlítást:

Minden férfire, akinek elege van abból, hogy erősnek kell mutatkoznia,
jut egy nő, akinek elege van abból, hogy erős létére gyengének tetesse magát.

Minden férfire, aki belefáradt abba, hogy úgy csináljon, mint aki mindig mindent tud,
jut egy nő, akinek elege van abból, hogy előadja a buta libát...

* * *

Azt gondoljuk, a szöveg vonzereje abban rejlik, hogy azt a látszatot kelti, hogy a férfiak ÉPPÚGY szenvednek a patriarchátus által megszabott hagyományos nemi szerepektől, mint a nők. Holott...

Mi feszengve olvassuk a fentieket. Megtévesztőnek érezzük, hogy csak a különbségekről beszél, az egyenlőtlenségekről nem. Egyenlőséget tesz a párhuzamba állított jelenségek közé, és ezzel láthatatlanná teszi azt a tényt, hogy a hagyományos nemi szerepek összehasonlíthatatlanul több szenvedést és alávetettséget kényszerítenek a nőkre, mint a férfiakra.

Éppen ezért megfontolásra javasoljuk a következő változatot:

MINDEN NŐRE JUT EGY FÉRFI...

Minden nőre, akinek elege van abból, hogy erős létére gyengének tesse magát, jut egy férfi, aki engedelmességért cserébe örömmel istápolja őt.

Minden nőre, akinek elege van abból, hogy előadja a buta libát, jut egy férfi, aki mindentudónak állítja be magát, mert ez hatalommal ruházza fel.

Minden nőre, akinek elege van abból, hogy „túlérzékeny hisztérikáknak” minősítik, jut egy férfi, aki erősnek és ridegnek mutatkozik, hogy megőrizhesse kiváltságait.

Minden önérvényesítő nőre, akire azt mondják, nem elég nőies, jut egy férfi, akinek nem számít, hány emberen gázol át a sikerért.

Minden nőre, aki belefáradt, hogy szexuális tárgynak tekintik, jut egy férfi, aki örömmel használ ki nőket saját élvezetére.

Minden nőre, aki torkig van azzal, hogy minden idejét a gyerekei kötik le, jut egy férfi, akinek emiatt rengeteg szabadideje marad.

Minden nőre, aki nem jut megfelelő álláshoz és a férfiakéval megegyező fizetéshez, jut egy férfi, aki hasznot húz az ingyen elvégzett házimunkából, és a kisujját sem mozdítaná azért, hogy a nők egyenlő jogokat élvezhessenek.

Minden nőre, aki nem tudja megbütykölni az autót, jut egy férfi, akire terített asztal és vetett ágynemű vár, miután kiszállt a kocsiból.

Minden nőre, aki közelebb jut a felszabadulásához, jut egy férfi, aki fél lemondani kiváltságos helyzetéről.

Minden nőre, aki családon belüli erőszak áldozata, jut egy férfi, aki az elkövető, és aki mindezt letagadja, vagy azt állítja, a nő „provokálta” őt, és valójában ő a nő „lelki erőszakának” áldozata. S mindeközben sok más férfi cinkosan félrenéz és hallgat.

Minden nőre, aki elhiszi, hogy a férfiak tényleg jogegyenlőséget akarnak, jut több száz férfi, aki abban bíznak: „ha minden csak egy kicsit változik, akkor minden marad a régiben”.

Ha mi, férfiak, azt akarjuk, hogy változzék a dolgok rendje és eltűnjön az egyenlőtlenség, itt az ideje, hogy az önsajnálattal helyett vállaljuk a felelősségünket.

Luis Bonino, pszichoterapeuta. A madridi Férfikutatások Központjának igazgatója. A férfiszereppel önkritikusan foglalkozó spanyolországi profeminista férficsoportok egyik kezdeményezője. www.luisbonino.com

Dani Leal, a Jerezi Városi Tanács (Andalúzia) Férfiak az Egyenlőségért Programjának koordinátora.

José A. Lozoya, a Jerezi Városi Tanács (Andalúzia) Férfiak az Egyenlőségért Programjának volt koordinátora. A férfiszereppel önkritikusan foglalkozó spanyolországi profeminista férficsoportok egyik kezdeményezője.

Szil Péter, pszichoterapeuta. Párhuzamosan folytat szakmai tevékenységet Spanyolországban és Magyarországon. A férfiszereppel önkritikusan foglalkozó svédországi profeminista férficsoportok egyik kezdeményezője. www.szil.info

(Fordította: Marczali Ferenc és Cserhádi Éva)